

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Nocumenta ab aquis illata & significata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

experti sunt. Nonne, cum Catone, statuerunt, nunquam se, per aquas, iter facturos, quod terris posset confici? Festudiosus ille, apud Hieroclem, ex aquarum periculo euadens, quàm lepido se, voto obstrinxit, nunquam se amplius intraturum in aquas antè, quàm natate didicisset; quasi ea ars extra aquas disci posset? aut in gramine quoque nataretur? Exundationes Tiberis quantum non Horatius modò, sed & alij leguntur esse detestati? quorum agros domosque, in vicinis vrbibus subuertit? Et Poëta quidem, licet eum fluuium pro Deo haberet, tamen, per conuiuium, *uxorium amnem* vocauit,

Horat. lib. 1.
carm. od. 2.
apud S. Greg.
Turon. li. 10.
hist. Franc.
cap. 1. Palm.
An. 717. Cia-
con, in Greg.
II.

*Ilia dum se nimium querenti
Iactat vliorem vagus & sinistra
Labitur ripa.*

H. Boethius.
lib. 33.

Tantò maior luctus fuit, quando Tai & Almundi fluuiorum ca-
duca aqua, seu inundatio Berthæ, Scotiæ vrbis, mœnia, cum ma-
gna domorum parte, euertit. Tunc enim rex ipse Guilielmus, cum
uxore, liberisque ac nobilibus, haud expers periculi fuit; atque ex
regia familia, Ioannes regis filius adhuc lactens, cum nutrice ac
duodecim feminis, ac præterea aulici duodecim tragica morte,

Trithem. de
reb. Hirsaug.

perierunt. Quod si hæc clades non sufficit; refert Trithemius, apud
Flandros, An. 1014. ad 4. cal. Octobr. magnam nubium molem
simul resolutam ex improviso, cælitus delapsam, multa hominum
millia suffocauisse. Quos tum gemitus, quos ciulatus putemus ex-
titisse? Voces pereuntium non sunt laudes perimentium. Longum
esset, si lachrymas vellem enumerare à sponsa effusas regis Angliæ
filia, Hartmanno II. Rudolphi Imp. filio, decimo octauo æta-
tis anno, prope oppidum Rhinai, in Rheno, submerso, & Basi-
leæ cum matre Anna sepulto. Luquoosissimum fuit Othoni
Luneburgico duci, cum eiusdem nominis paruulum filium puerili
curru, infantum more, vectum, & familiæ negligentia in vicinum
flumen, de ponte lapsum, dictoque citiùs submersum, hæredem
masculum vnicum aspexit. Vidit cadaver, & ferè oculos effleuit;
nam & ducatum vidit cum eo, è familia abiturum. Quàm ille
tunc nullas voluisset, in orbe, aquas extitisse, ne lachrymis eas au-
gere cogeretur?

Granzius l. 9.
Metrop. c. 20.

II.

Querelæ istorum, aliorumque talium threni tantas causas,
quanta

quanta damna videntur habuisse. Quæ alij latius senserunt. Quàm enim etiam miserandum fuit, maximè Venetijs, diluuium, quod, cum ingentibus tonitruis An. Christi 586. coniunctum, secuta est pestis sæuissima, Romæ, ob fœtorem serpentum in ripas vndiq; eiektorum? An. 1086. tanta extitit, in Italia, aquarum inundatio, vt quasi liquefactæ rupes, sua ruina villas complures perditum irent. An. 1136. mare suis finibus inopinatò egressum, Belgij partem haud exiguam, cum suis incolis, submersit. Nec, in Gallia, Sequana tantùm, per vniuersam Lutetiam, ita exundauit, vt, teste Genebrardo, octo dierum spacio, vix per vicos iter fieri posset, nisi nauigio; sed & An. 1570. initio Decembris ita intumuit Rhodanus, vt Lugdunensis, quod trans Rhodanum est, suburbij partem diruerit, pontemque Lugdunensem ac Viennensem ex parte subuerterit. Atque, vt in compendio omnia comprehendam, communes loquendi formulæ, si magnum exprimendum est malum, dicunt, aliquem *fluctibus agitari, procellam temporis non deuitasse*. Hinc illa Liuij: *Equestrum procellam excitemus oportet, si turbare, ac statu mouere volumus*: & ista Tullij: *Procella patriæ, turbo ac tempestas pacis*. Et ipsæ diuinæ litteræ, magnam tribulationem, aque metaphora solent significare. *Tanquam inundantes aqua, sic rugitus meus*, ait Iob. Et alibi: *Apprehendet eum, quasi aqua inopia, nocte opprimit eum tempestas*. Et Dauid: *Assumpsit me de aquis multis. Quoniam intrauerunt aquæ usque ad animam meam. Infixus sum in limo profundi, & non est substantia. Veni in altitudinem maris, & tempestas demersit me*. Denique vbi multa & magna confluunt mala, mare quoddam malorum appellamus. Hæ sunt querelæ, & causæ querelarum, non iam apud mansuetissimum, & in aduersis constantissimum Dauid, sed apud eos, qui *contra juris formam*, vt ita loquar, *posulant*, non esse, quod vident sibi noxium esse, hoc est, apud impatientes. At quid tandem illis rectum est, apud quos non est rectus intellectus? Taxus arbor est, non modò funesta, sed & venenata. Ex hac si fortè pocula confeceris, & vinum intuderis, quantumuis suaue & delicatum, continuò fiet noxium & insalubre. Ita amari sunt quorundam animi, apud quos, omnia amarescunt. Vbique inueniunt, quod illis displiceat; quia res non aspiciunt, quales sunt, sed quales illis, turbato animo & iudicio, videntur.

AR

Palm. Anno 586. Ciac. in Pelag.

Sigebert. An. 1086. Rob. An. 1136.

Genebrard. in Bonifacio VII. Gill. Caronæus Med. Annonæa. in Ephemer.

Lin. lib. 10 de bello Punic. Cic. pro domo sua.

Iob. 3. 24. Iob. 27. 20.

Psal. 17. 17. Pſal. 68. 2.

Plin. lib. 15. cap. 2.